

بوداغ

در جعبه جنازه نبود
کیفم، عکس زنم، پلاکم
و تکه هایی از پیراهنم
پخش شد روی جاده در بیابان
ماشین از ده ما می گذشت
مرا جمع کردند
مردی عکس زنم را نگاه نکرد
آن را گذاشت لای پیراهنم
او را شناخت
ده سال جوانتر بود
بچه به بغل نداشت
زنم، زنش
به آرامی گریه می کرد
بوداغ ها گل داده بودند
و صحرابوی داغ مرا می داد

چیزی از ما را
در جعبه هایی روی یک ماشین
از جاده ها
از بیابانها عبور دادند
نرسیده به یک شهر
زنی را دیدم
گلایلی با گل عروس دستش
مادرم بود
چه پیر شده ای
به دنبال ماشین می آمد و جعبه ها را دست می کشید
به جعبه فشار آوردم
از بالای ماشین افتادم پایین

Senteur-Brûlure *

Dans des boîtes, sur une voiture

À travers des chemins
À travers des terres arides
Ils ont fait traverser
Quelque chose de nous

Avant l'arrivée à une ville
Je vis une femme
Glaïeuls et gypsophile à la main
C'était ma mère

Comme tu as vieilli !
Elle suivait la voiture et touchait les boîtes

J'ai poussé la boîte
Je suis tombé d'en haut
Il n'y avait pas de cadavre dans la boîte
Mon portefeuille, la photo de ma femme, ma plaque
Et quelques lambeaux de ma chemise
Se dispersèrent sur la route, sur une terre aride

La voiture traversait mon village
Ils m'ont ramassé

Un homme ne regarda pas la photo de ma femme
Il la glissa sous ma chemise

L'a reconnue
Elle avait dix ans de moins
Elle n'avait pas d'enfant dans les bras

Ma femme, sa femme

Il pleurait doucement

Les “Senteurs-Brûlures” avaient fleuri
Et la plaine sentait ma brûlure

* Arbuste à fleurs, ce nom est la traduction littérale de persan

Poème : Shahrzad BEHESHTI MIRMIRAN

Traduction : Shahriar BEHESHTI

Photo : Shamim BAHARZADEH

